

[Finansministeren.]

merne. Det er jeg ikke helt uenig i. Jeg tror, at det fremsatte forslag for så vidt løser problemerne på den måde, at der gennem den foreslåede ordning er udsigt til at fremme privat opsparing og til at drage nye kredse af befolkningen ind i en opsparing. Men at der ikke skulle være mulighed for eller udsigt til, at man under et fornuftigt udvalgsarbejde kan bygge videre på forslaget, vil jeg i hvert fald ikke påstå. Jeg vil tværtimod håbe, at de forhandlinger, der skal foregå i udvalget, fører til, at vi kan finde frem til en udbygning, som i endnu højere grad end det foreslåede kan animere til en øget privat opsparing.

Jeg finder anledning til at pege på de vanskeligheder, vi gennem årene ikke mindst under udvalgsarbejdet med opsparingsforslag har haft ved at finde frem til opsparingsordninger, som ikke indeholdt flere skavanker end allerhøjest nødvendigt. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen fremstillede det sådan, at der for ham at se faktisk var 3 former for fremme af en større opsparing. Han delte det op på den måde, at man enten kunne gå den vej, som lovforslaget peger på, at præmiere opsparing, og det kan naturligvis gøres på forskellig måde. Den anden udvej var den, at man ligefrem gennem skatter kunne straffe de mennesker, som ikke sparede tilstrækkeligt op. Ja, noget lignende har vi jo prøvet gennem den præmiering af opsparing, som forudsatte en kontrol af, at der havde fundet en virkelig opsparing sted. Det var noget, der gik i omtrent samme retning, men dér kan man selvfølgelig gå videre og så gå til det at straffe med en ekstra skat de mennesker, som ikke præsterer en vis opsparing. Jeg vil meget advare imod, at vi nogen sinde skulle komme ind i en sådan form for præmiering eller straffe for manglende opsparing, idet vi derved ville komme til at stå over for alle de problemer, der har rejst sig, hver gang vi har drøftet opsparingsordninger, nemlig problemer om, dels hvad der virkelig er opspareret — hvad der er nyopsparing, og hvad der er ældre opsparing — dels om, hvad der ud over opsparingen i banker og sparekasser og gennem forsikringer også må betegnes som opsparing: børns uddannelse og mange andre af de ting, der er nævnt her i dag.

Så nævnte det ærede medlem hr. Holger Eriksen endelig som den tredje vej tvangsopsparing.

Jeg vil gerne gå meget stærkt ind for, at vi finder vej frem til præmieringsordninger for opsparing, der virkelig kan fremme den opsparing, som skal løse ikke mindst vore investeringsproblemer fremover. Jeg har naturligvis kunnet vælge den udvej blot at bygge videre på de opsparingsordninger, vi kender indtil i dag; det havde også været det letteste, men jeg har fundet det rigtigt, at der i hvert fald blev gjort et forsøg på at finde frem til en opsparingsordning, der dels giver opsparerne en mere retfærdig, mere rimelig præmiering end de nuværende ordninger, dels at finde frem til en opsparingsordning, som virkelig animerede til en konstant løbende opsparing året igennem. Det er en af de fordele, det foreliggende lovforslag har fremfor de hidtidige ordninger, at det sådan set animerer til at påbegynde en opsparing i modsætning måske til kapitalbindingskontoen, hvor man jo i mange tilfælde først ved årets afslutning skal til at spekulere på, om man nu har foretaget en opsparing, der kan give grundlag for præmiering.

Jeg synes, at man i den presseomtale, der har været, ikke mindst i de blade, som det ærede medlem hr. Foged henviser til, har haft en for negativ indstilling over for det forsøg, der her gøres på at finde frem til en ny form for præmiering. Jeg står med et udklip af Jyllands-Posten for 16. januar, hvor man i en lederartikel behandler det foreliggende lovforslag. Det hedder i denne artikel — jeg beder om formandens tilladelse til et kort citat —:

„Vi skal med et par tal belyse forslagets kvalitet. Regeringen vil til en opsparing af 900 kr. lægge en præmie på 100 kr. efter 5 år. Med 4½ pct. rente og uden hensyn til rentes rente vil dette give spareren et beløb på 302 kr. 50 øre. Hvis spareren derimod køber obligationer for 900 kr., vil han om 5 år — atter uden rentes rente — eje 337 kr. 50 øre! Rege- ringsforslaget er altså ringere.“

Lederskribenten er altså kommet til det resultat, at lovforslaget vil give spareren, der sparer 900 kr. op, en gevinst i løbet af 5 år på 302 kr. 50 øre, nemlig opsparingspræmien på de 100 kr. og 4½ pct. rente i